

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 15. S. Adalbertus Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. rum licentiam fastumque intolerabilem,
A. C. 989. & tandem conceptum consilium aperit
 Romam proficiscendi, ubi cum Papa con-
 sultaret, ad populum contumacem nun-
 quam rediturus.

His subjunxit: *Quam opportune & feliciter Ducis, qui hic rerum potitur, frater es! te magis quam me venerabitur populus, quem fratris tui potentia in officio continebis. Nobilitas, scientia, & Instituti Sanctitas te Episcopatu dignum faciunt. Ego lubenti animo cedo, & summis precibus Papam exorabo, ut eum tibi me vivo conferat. Ita locus Baculum pastorem, quem manu tenebat, Straquazio tradidit. Sed ille, eo in terram abjecto, indignatione animi cominotus, nec dignus ego sum, ait, nec muneri Episcopali idoneus, quia monachus, & sæculo mortuus. Cui Episcopus: Scito, frater mi, te postmodum, quod modo, cum deberes, non vis, tuo malo facturum.*

§. XV.

S. Adalbertus Romæ.

Cum Adalbertus anno nongentesimo octogesimo nono Romam pervenisset, suasit consulenti se Joannes Papa, ut potius rebellem populum desereret, quam unacum grege de propria salute periclitari vellet. Itaque animo confi-

tuit, nunquam natale solum revisere, & Sæculum X;
 reliquam vitam peregrinando consume- A.C. 989.
 re. Prima vero cura fuit pecunias, quas
 habebat, omnes in pauperes distribuere.
 Illo etiam tempore Theophania Impera-
 toris Ottonis III. tunc in solio sedentis,
 mater Romæ versabatur; quæ comper-
 to quod Episcopus Adalbertus profectio-
 nem ad urbem Jerosolymitanam cogita-
 ret, secreto ad se vocato tantam pecu-
 niæ vim donavit, ut ad eam e terra le-
 vandam Gaudentius juvenis Adalberti
 frater vix sufficeret. Volebat vero illa,
 ut Episcopus hoc auro in itinere utere-
 tur, sed ipse nocte sequente totum in ege-
 nos sparsit.

Tum famulis in Bohemiam remissis,
 vestes alienas induit, & coempto asello,
 qui sarcinas veheret, cum tribus non
 plus sociis Jerosolymam iturus, viæ se
 committit. Ad Cassinenses divertens hu-
 manissime excipitur, omnibus licet igno-
 tus. Post paucos dies, Abbas Manson,
 Aligerni Successor, cum præcipuis Mo-
 nachorum ad eum veniens jam jam di-
 scessuro dixit: *Longa profectio est,* *Chr. Cass.*
quam moliris; animus tuus, quem col- *l. II. c. 17.*
ligi oporteret, in plurima & diversissi-
ma distrabetur. Nam bonum est homini
mundum fugere, sed non quotidie sedem
mutare. Crede nobis, imo præceptis a
Patribus nostris traditis morem gere, &

Sæculum X. *in uno Monasterio commorare.* S. Adalbertus hanc doctrinam, velut e caelo proficisceretur, suscipiens, in monte Casino versari & reliquum vitæ tempus consumere statuit.

S. Adalbertus Monachus.

At ecce, quadam die aliquis ex Senioribus monasterii, Adalberti quidem amantissimus sed parum prudens, *Pater mi, inquit, optimum profecto consilium amplecteris, si hic Vestem monasticam induis, & apud nos sedem figis, cum enim Episcopus sis, Ecclesias nostras consecrabis, & ordinabis Clericos Domesticos.* Adalbertus intelligens se proditum, illico ad Monasterium Valleluciense se confert, a S. Nilo consilium petiturus, quid sibi agendum censeret. Illico cognovit S. Nilus, Adalbertum Spiritu Dei agi, atque postea dicere auditus est, nunquam se in hominem incidisse, qui ferventiore in Deum amore arsisset, quam hic juvenis. Tunc vero respondit: *Lubertissime te, fili mi, in Congregationem meam susciperem, nisi præviderem, id nobis nociturum, tibi autem profuturum nihil. Barba mea & habitus indicant, Græcum hominem te videre & advenam. Locus, in quo degimus, ad ditionem illorum pertinet, quos tu fugis, si te recepto, ejicient me, dolebisque, te male receptaculum delegisse. Sed magis e re tua facies, si Romam redeas, & meo nomine Leonem*

Leonem Abbatem salutes. Eum data E- Sæculam X.
pistola rogabo, ut te in monasterio suo re- A. C. 989.
tineat, vel certe ad Abbatem S. Sabæ di-
rigat.

Adalbertus Romam reversus, cum comperisset Leonis Abbatis Monasterium vocari ad S. Alexium, eum virum adiit. Ille ut Spiritum probaret, primo, quod petebat, abrupte negavit, & dura ingessit; tum vero perseverantem ad Papam deduxit, absque ejus consensu & consilio Cardinalium nihil acturus. Tandem in Cœna Domini anno 990. nesciens, quem susciperet, Novitio suo Sacramentum vestem tradidit. Duo ex sociis ejus, videntes quod Monachum indueret, discesserunt. Solus Gaudentius ipse frater ei inhæsit, & cum ipso monasticum Institutum professus est. Adalbertus vero obedientiæ & humilitatis studiosissimus vilissima ministeria in monasterio ambiebat.

Chro. Magd.
MS. ap.
Mabill.

§. XVI.

Libentius Archiepiscopus Bremensis.

Adaldago Archiepiscopo Bremensi anno nongentesimo octogesimo octavo, Indictione prima, vigesima octava Aprilis, postquam annos quinquaginta tres Episcopatum gessisset, fatis functo successerat Libentius, vir Doctrina & omni virtutum genere ornatissimus. Is ex

Act. SS. Be.
Sæc. VI. ex
Ada. lib. II.
c. 19.

Q 9 5

Ita-